

kun tiltraadt af et Flertal, bestaaende af Venstres og de Konservatives Udvalgsmedlemmer. Af de socialdemokratiske Medlemmer og det radikale Medlem var ligesom tidligere stillet Ændringsforslag paa Krigsministeriets Budget om Nedsættelse af Bevillingerne vedrørende Uddannelsestiden af Mandskabet, Efteraarsmanøvrerne og den ekstraordinære Bevilling. Forslagene forkastedes med 74 Stemmer mod 69. Udenfor Betænkningen var paa Undervisningsministeriets Budget stillet to Ændringsforslag, det ene af Vagn Bro, Carlsen-Skiødt, A. Chr. Christensen, Elmquist, Fibiger, Grathwohl, Viggo Hansen, Hendriksen, Julin, Nørskov, A. C. D. Petersen, Pinstrup, Sevelsted, Chr. Søgaard, Thorhauge, Vadgaard, Vesterager og Willesen om at stryge Understøttelsen 1 200 Kr. til Forfatterinden Fru Thit Jensen, og det andet af Vagn Bro, Carlsen-Skiødt, A. Chr. Christensen, Christensen (Høng), Fibiger, Fuglsang, Viggo Hansen, Kr. Kristensen, Olav Olsen, A. C. D. Pctersen, Pinstrup, Thorhauge, Vanggaard, Vejen og Vesterager om at stryge Understøttelsen 900 Kr. til Forfatteren Harald Bergstedt. Disse 2 Forslag forkastedes (det første ved Navneopraab, se Sp. 5423) med henholdsvis 77 St. mod 54 (5 svarede: Stemmer ikke) og 79 Stemmer mod 44.

Endelig var af Finansudvalgets konservative Medlemmer til Krigs- og Marineministeriets Budgetter stillet Ændringsforslag om Forhøjelse af Bevillingerne med i alt ca. 6,6 Mill. Kr. Tanken med Forslagene var at bringe Bevillingerne paa Finansloven op paa det Beløb, som vilde udkræves, for at de kunde være i Overensstemmelse med Hærloven af 1922. Forslagsstillernes Ordfører, *Korsgaard*, udtalte: »Grunden til, at Forslagene ikke blev stillet i Finansudvalget, er den meget nærliggende, at der her røres ved et meget stort Spørgsmaal, og det har vi ønsket at gøre paa den i Virkeligheden mest hensynsfulde Maade, idet vi saa længe som muligt har villet forsøge paa at forhandle os til Rette med Partiet Venstre om Forsvarssagen enten derigennem, at der skabtes Sikkerhed for, at en ny Forsvarsordning kunde gennemføres, eller derigennem, at 1922-Ordnningen kunde komme til at virke i den Aand, hvori den er givet. Saaledes som Stillingen nu en Gang er blevet, at Afgørelsen af Forsvarsspørgsmaalet først vil finde Sted, efter at Finanslovens Skæbne er givet, og da vi i hvert Fald nok tør sige, at det er saare langt fra at være givet, at man naar til en Overenskomst mellem Partiet Venstre og os om en Omordning af Forsvaret, har vi i Kraft af den virkelig varme Interesse, vi nærer for vort Lands Forsvar, og den uhyre Betydning, vi nu en Gang tillægger det, at det er i god Orden, ikke ment længere at kunne undlade praktisk at forlange, at 1922-Ordnningen bliver udført,